

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

مائوتسه دون ۲۷ فیروری ۱۹۵۷
باز تایپ و ارسال از: احمد پوپل
۱۰ نومبر ۲۰۱۸

درباره مسأله حل صحیح تضادهای درون خلق *

(۲۷ فیروری ۱۹۵۷)

۶

۵ - مسأله روشنفکران

تضادهای درون خلق کشور ما در میان روشنفکران نیز ظاهر می شود. چندین میلیون نفر روشنفکر که سابقاً به جامعه کهن خدمت می کردند، اکنون به خدمت جامعه نوین درآمده اند، حال مسأله این طور مطرح است که آنها چگونه می توانند خود را با نیازمندی های جامعه نوین تطبیق دهند و ما چگونه می توانیم به آنها کمک کنیم تا آنها با نیازمندی های جامعه نوین تطابق یابند. این نیز یکی از تضادهای درون خلق است.

در هفت سال گذشته اکثریت عظیم روشنفکران کشور ما پیشرفت های محسوسی کرده اند. آنها موافقت خود را با نظام سوسیالیستی ابراز داشته اند. بسیاری از آنها باپشتکار زیاد به مطالعه مارکسیسم می پردازند و برخی از آنان هم اکنون کمونیست شده اند. درحال حاضر تعداد آنان گرچه کم است، ولی دائماً افزایش می یابد. البته امروز میان روشنفکران هنوز اشخاصی یافت می شوند که به سوسیالیسم به دیده تردید می نگرند و یا با آن موافقت ندارند، ولی این اشخاص در اقلیت هستند.

کشور ما برای امر دشوار ساختمان سوسیالیسم به خدمت تعداد هرچه بیشتر روشنفکران نیازمند است. ما باید به کلیه روشنفکرانی که واقعاً مایل اند به امر سوسیالیسم خدمت کنند، اعتماد داشته باشیم و مناسبات خودمان را با آنها از ریشه بهبود بخشیم و به آنان در حل کلیه مسایلی که حل آنها ضروری است، کمک کنیم تا بتوانند به نحواً حسن استعداد و توانائی خود را شکوفا سازند. بسیاری از رفقای ما نمی توانند روشنفکران را به دور خود متحد سازند، نسبت به آنها خشن رفتار می کنند و برای کار آنها ارزشی قایل نمی شوند و در امور علمی و فرهنگی دخالت های بی جا می کنند. کلیه این نقایص باید برطرف شوند.

باوجود این که توده وسیع روشنفکران ما پیشرفت هائی کرده اند، ولی آنها نباید به این مختصر قناعت کنند. آنها باید به نوسازی خود همچنان ادامه دهند، به تدریج جهان بینی بورژوائی را به دور بیندازند و به جهان بینی پرولتاریائی کمونیستی دست یابند تا بتوانند خود را با نیازمندی های جامعه نوین کاملاً تطابق دهند و با کارگران و دهقانان به طور

فشرده متحد شوند. تغییر جهان بینی تغییر اساسی است و تا امروز هنوز نمی توان گفت که اکثر روشنفکران این پروسه را گذرانده اند. ما امیدواریم که روشنفکران ما همچنان به پیشرفت خود ادامه دهند، در جریان کار و آموزش خود رفته رفته به جهان بینی کمونیستی دست یابند، مارکسیسم - لنینیسم را به تدریج فراگیرند و با کارگران و دهقانان یکی شوند و در نیمه راه باز نایستند و به خصوص خود را عقب نکشند، زیرا عقب نشینی آینده ای ندارد. از آنجا که نظام اجتماعی کشور ما تغییر یافته است و اساس اقتصادی ایدئولوژی بورژوائی به طور عمده در هم شکسته شده است، لذا برای تعداد زیادی از روشنفکران نه تنها لازم بلکه ممکن است که جهان بینی خود را تغییر دهند.

اما تغییر نهائی جهان بینی احتیاج به زمانی طولانی دارد و ما باید در کار خود صبر و حوصله به خرج دهیم و از شتابزدگی و تعجیل پرهیز کنیم. بدون شک حتماً عده ای وجود دارند که مع الوصف از لحاظ ایدئولوژی حاضر به پذیرش مارکسیسم - لنینیسم و کمونیسم نیستند. از این اشخاص نباید توقع زیادی داشت. ما باید به آنها امکان کار مناسب بدهیم مشروط به این که آنها دستورات دولت را انجام دهند و طبق موازین قانونی کار کنند.

در این اواخر کار ایدئولوژیک و سیاسی در میان روشنفکران و جوانان دانشجو کاسته شده است و حتی گرایش های ناسالمی به چشم می خورد. بعضی ها بر این نظر هستند که گویا سیاست و آینده میهن و آرمان های بشر همگی قابل توجه نیستند و مارکسیسم که زمانی مد روز بود، امروز دیگر از مد افتاده است. برای مبارزه با این گرایش ها اکنون ما باید به کار ایدئولوژیک و سیاسی خود شدت بخشیم. چه روشنفکران و چه جوانان دانشجو همه باید با پشتکار زیاد به تحصیل خود ادامه دهند. علاوه بر تحصیلات تخصصی آنها نیز باید در زمینه های سیاسی و ایدئولوژیک پیشرفت هایی به دست آورند، بدین منظور آنها باید مارکسیسم و مسایل سیاسی روز را بیاموزند. نداشتن نظرات سیاسی صحیح همانند نداشتن روح است.

نوسازی ایدئولوژیک در گذشته ضرور بوده و نتایج مثبتی هم به دست داده است. ولی شیوه آن قدری خشن بود که بعضی ها را رنجانده است و این پسندیده نبوده است. در آینده باید از این نواقص پرهیز کرد. کلیه ادارات و سازمان ها باید در مورد کار ایدئولوژیک و سیاسی حس مسؤولیت داشته باشند. حزب کمونیست، سازمان جوانان، ادارات دولتی مسؤول این کار و به ویژه مدیران و معلمان مدارس باید این کار را بر عهده خود بگیرند. رهنمود آموزش و پرورش ما باید برای تمام دانش پژوهان امکاناتی فراهم کند تا آنها بتوانند خود را از نظر اخلاقی، معنوی و جسمی رشد و پرورش دهند و به یک زحمتکشی دارای آگاهی سوسیالیستی و با معلومات بدل گردانند. ما باید علاقه مندی به کار و صرفه جوئی در امر ساختمان کشور را تشویق کنیم. ما باید به جوانان بفهمانیم که کشور ما در حال حاضر هنوز کشوری بسیار فقیر است و تغییر ریشه ئی این وضع در مدتی کوتاه میسر نیست و فقط با مساعی مشترک نسل جوان و تمام مردم مان که با دستان خود کار می کنند، چین می تواند در عرض چند ده سال به کشوری غنی و مقتدر بدل گردد. استقرار نظام سوسیالیستی راهی را در پیش پای ما گشوده است که به جهان ایده آل می رود، ولی تحقق این آرمان نیاز به کار خستگی ناپذیر ما دارد. بعضی از جوانان تصور می کنند حال که ما در جامعه سوسیالیستی زندگی می کنیم، همه چیز باید خوب و بی نقص باشد و می پندارند که می توانند بدون زحمت از خوشبختی حاضر و آماده ای برخوردار شوند. این فکری است که با واقعیت منطبق نمی باشد.

ادامه دارد